

komme til at bestå dels af en formidling af sundhedsstyrelsens faglige bemærkninger til planen (eller revisioner heraf), dels af indenrigsministerens økonomisk/sygehus/sundhedspolitiske vurdering af den enkelte plan.

Den sammenfattende planredegørelse vil som hidtil skulle indeholde en redegørelse for hovedtendenserne i den samlede amtskommunale sygehusplanlægning. Endvidere vil redegørelsen indeholde oplæg, idékataloger m.v. til den videre planlægning, bl.a. i lyset af den forventede udvikling i befolkningens størrelse og sammensætning på køn og alder, den forventede udvikling i behandlingsmetoder m.v.

Ifølge lovforslagets § 11, stk. 6, foreslås der – som en konsekvens af ophævelsen af godkendelsesbeføjelsen – tillagt ministeren en beføjelse til i særlige tilfælde, når væsentlige sundhedsmæssige hensyn taler herfor, at bestemme, at en plan helt eller delvis på ny skal behandles af amtsrådet, således at amtsrådets endelige vedtagelse bliver i overensstemmelse med indenrigsministerens bemærkninger.

Bestemmelsen, der vil fungere som en vetoret for ministeren, er kun tænkt anvendt undtagelsesvist. Bestemmelsen kan således kun bruges, når *væsentlige sundhedsmæssige* hensyn taler derfor, og vil dermed normalt forudsætte, at der foreligger en indstilling fra sundhedsstyrelsen herom. Bestemmelsen er dermed et supplement til bestemmelsen i lovforslagets § 11, stk. 4, om amtsrådenes indhentelse af sundhedsstyrelsens rådgivning.

Til nr. 4

Forslaget om ophævelse af § 11 a er af teknisk karakter, idet de væsentligste bestemmelser i § 11 a foreslås indføjret som § 13, jfr. nedenfor til nr. 6.

Til nr. 5

Bestemmelserne i lovforslagets § 12 svarer i princippet til de gældende bestemmelser i § 12. Dog er det ikke fundet hensigtsmæssigt i lovteksten at bibeholde den detaljerede opregning af indholdet af den overordnede plan. Endvidere er indenrigsministerens godkendelsesbeføjelse ophævet, ligesom der er foretaget redaktionelle ændringer som følge af, at statens sygehuse (rigshospitalet) nu ressortmæssigt hører under indenrigsministeriet.

Den overordnede sygehusplanlægning i hovedstadsområdet vil for fremtiden blive omfattet af de vejledende retningslinier m.v., der kommer til at gælde for planlægningen på amtskommunalt niveau.

Hovedstadsrådets rolle og beføjelser i forbindelse med sygehusplanlægningen i hovedstadsområdet opretholdes i øvrigt uændret.

Til nr. 6

Ifølge den gældende § 13 skal projekter vedrørende amtskommunalt og privat sygehusbyggeri, herunder udvidelser og væsentlige ombygninger, godkendes af indenrigsministeren.

Denne bestemmelse foreslås ophævet som en konsekvens af ophævelsen af godkendelsesbestemmelserne vedrørende sygehusplanlægningen m.v.

I medfør af § 3, stk. 2, i lov om Sundhedsvæsenets Centralstyrelse skal sundhedsstyrelsens erklæring imidlertid fortsat indhentes i sådanne sager. Sundhedsstyrelsen påser bl.a., om projekterne til sygehusbyggeri opfylder de nødvendige hygiejniske krav.

Sundhedsstyrelsen skal derimod ikke tage stilling til hensigtsmæssigheden af oprettelsen af f.eks. et privat sygehus.

Bestemmelserne i § 13 i lovforslaget svarer stort set til bestemmelserne i den gældende lovs § 11 a.

Bestemmelsen om, at indenrigsministeren skal godkende aftalerne, foreslås ophævet. I stedet præciseres/styrkes indenrigsministerens mulighed for at spille en mæglende rolle vedrørende eventuel uenighed mellem yder- og brugeramtskommune om aftalernes indhold, kvantitativt såvel som kvalitativt.

Aftalesystemet forudsætter i øvrigt et tæt samarbejde og en fælles ansvarlighed mellem de berørte amtskommuner m.fl. omkring varetagelsen af sygehusvæsenets lands- og landsdelsfunktioner. Ved aftaleindgåelsen skal der således ikke alene lægges vægt på, at brugeramtskommunernes landsdelspatienter er sikret den nødvendige behandlingsmulighed, men også på, at den pågældende landsdelsafdeling får et tilstrækkeligt patientgrundlag til hensigtsmæssig drift og udvikling af afdelingens funktioner.

En tilsvarende fælles ansvarlighed gælder for staten og amtskommunerne omkring benyttelsen af rigshospitalet, hvilket bl.a. har fundet udtryk i nedsettelsen af et statsligt-kommunalt kontaktudvalg for rigshospitalet, jfr. lov nr. 234 af 23. maj 1984 om ændring af lov om rigshospitalets styrelse. Denne fælles ansvarlighed omkring udnyttelsen af rigshospitalet søges yderligere understreget ved den foreslåede § 13, stk. 2, 2. pkt.

Lovforslagets § 13, stk. 4, svarer til gældende lovs § 11 a, stk. 3.